

Da han rejste sig, spurgte Hr. Søholm, om han ikke skulde ind og hilse paa hans Damer. Men han undskyldte sig og sagde Farvel.

Med Sporvognen kørte han ind til Byen og stod af ved Kultorvet, hvor Missionens nye Blad havde sine Kontorer. Som Korskærens Leder udstedte han herfra regelmæssigt sine „Dagsbefalinger“.

I et stort Hus, der af Københavnergæstgæstene var døbt Sakristiet, havde Bladet — „Hverdagen“ hed det — indrettet sig efter amerikansk Mønster med markskrigerske Billedreklamer i alle Vinduerne som et Menageri. Det Vryl af underordnede Medarbejdere, der fyldte op i Redaktionslokalerne, havde heller ingen lunde noget evangelisk Præg. Det var det sædvanlige forsorne Broderskab af Literaturens Alfonser og havarerede Talenter, der fra en Storstads Overflade flyder sammen i Avisernes Reporterstuer som Spildevandet i en Kloakbrønd. Men iøvrigt forsynedes det store Blads Spalter mest af skrivelystne Præster og Præstefruer rundt om i Landet og af nogle unge Digtere af den nye serafiske Skole med Erkeenglen Harald Bohse i Spidsen.

Pastor Stensballe viste sig aldrig i Sakristiet men styrede Bladet ved lønlige Dekreter fra sit Kontor i Bispegaarden og overlod det til Redaktionssekretæren, en teologisk Kandidat, at føre Tilsyn med det daglige Stof. Det var Samuelson, der repræsenterede „Hverdagen“ overfor Offenheden, og i Virkeligheden var det ogsaa denne smarte Mand, for hvem intet var helligt uden Abonnementsprotokollen, der prægede Bladet og skaffede det Udbredelse. Som en Dyretæmmer terroriserede han den store Medarbejdskare med sin Elskværdighed, uden at den selv mærkede det. Baade Stensballe og de andre Præster tumlede han efter sin Vilje og lod dem springe gennem Tøndebaand til Publikums Forlystelse.

I et Rum, der vendte ud mod en mørk Gaardsplads, sad en enlig Mand ved et Bord, som flød med Aviser. Det var Mads Vestrup. Han havde faaet den Bestilling at gennemlæse den daglig indstrømmende Provinspresse og udklippe alle Meddelelser, der vedrørte Menighedslivet. Fra Klokkeren ti om Formiddagen til fire om Eftermiddagen sad han lænket her som en Straffefange